

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 365

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 mai 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
227.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	327.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2003 pentru modificarea art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România .....
	1-2		3
325.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
	2	541.	— Hotărâre privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți din instalații mari de ardere.....
			3-13
		548.	— Hotărâre privind atribuțiile Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor ca minister coordonator al Programului de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție și componența, modul de funcționare și atribuțiile comandamentelor județene de analiză a realizării programului anual de înființare a perdelelor forestiere de protecție .....
			13-16
★			
229.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2003 pentru modificarea art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România.....		
	2-3		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 26 din 30 ianuarie 2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.11 din Legea nr. 680/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 2 februarie 2003, cu următoarele modificări:

1. **La articolul I punctul 2, alineatul (4¹) al articolului 41 va avea următorul cuprins:**

„(4¹) Ansamblul de vehicule cu mai mult de 6 osii și care depășește limitele maselor totale maxime admise

prevăzute în anexa nr. 2 va fi considerat atipic și va fi tarifat în conformitate cu prevederile anexei nr. 2.“

2. **La articolul I punctul 3, literele c) și d) ale alineatului (1) al articolului 60 vor avea următorul cuprins:**

„c) nerespectarea prevederilor autorizațiilor speciale de transport pentru mase și/sau dimensiuni de gabarit depășite se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei;

d) lipsa autorizațiilor speciale de transport pentru mase și/sau dimensiuni de gabarit depășite se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 15.000.000 lei.“

3. Articolul III va avea următorul cuprins:

„Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse

prin prezenta ordonanță, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

București, 23 mai 2003.
Nr. 227.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului

nr. 43/1997 privind regimul drumurilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 22 mai 2003.
Nr. 325.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2003 pentru modificarea art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 5 din 16 ianuarie 2003 pentru modificarea art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.17 din Legea nr. 680/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 30 ianuarie 2003, cu următoarea modificare:

— **La articolul unic, articolul 33 va avea următorul cuprins:**

„Art. 33. — (1) Consiliile județene pe a căror rază administrativ-teritorială se află trasee turistice montane și/sau pârtii de schi organizează, până la data de 30 septembrie 2003, servicii publice județene „Salvamont” care coordonează activitatea de prevenire a accidentelor montane și de salvare în munți a persoanelor accidentate și supraveghează activitatea de amenajare, întreținere și reabilitare a traseelor montane din județ.

(2) Consiliile locale pe a căror rază administrativ-teritorială există pârtii de schi organizează, până la data de 30 septembrie 2003, servicii publice locale „Salvamont”.

(3) Compania Națională „Apele Române” — S.A. sau agenții economici care au în administrare plaje de litoral au obligația să înființeze, până la data de 30 iunie 2003, servicii publice „Salvamar” și posturi de prim ajutor medical.

(4) Consiliile locale și agenții economici care au în administrare ștranduri sau plaje, altele decât cele de litoral, au obligația să înființeze, până la data de 30 iunie 2003, servicii publice locale de salvare sau posturi de salvare, după caz, precum și posturi de prim ajutor medical.

(5) Finanțarea serviciilor publice județene și locale „Salvamont” se asigură din bugetele locale ale județelor, respectiv ale municipiilor, ale orașelor sau comunelor, după caz.

(6) Finanțarea serviciilor publice „Salvamar”, a posturilor de salvare și a posturilor de prim ajutor medical, precum și a serviciilor publice locale de salvare se asigură din bugetul

propriu de către administrator, respectiv Compania Națională „Apele Române” — S.A., consiliile locale sau agenții economici, după caz.

(7) Prin hotărâri ale Guvernului, la propunerea Ministerului Turismului, se aprobă normele privind

prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți, precum și cele privind organizarea posturilor de salvare și a posturilor de prim ajutor pe plaje și în ștranduri.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

București, 23 mai 2003.
Nr. 229.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2003 pentru modificarea art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2003 pentru modificarea art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și

desfășurarea activității de turism în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 22 mai 2003.
Nr. 327.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți din instalații mari de ardere

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 42 alin. 2 lit. b) din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001, al art. 3 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002 privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări prin Legea nr. 645/2002, și al art. 81 din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre are ca scop stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți din instalații mari de ardere.

Art. 2. — În înțelesul prezentei hotărâri, definițiile termenilor folosiți sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică instalațiilor de ardere a căror putere termică nominală este egală cu sau mai mare de 50 MW, denumite în

continuare *instalații mari de ardere*, indiferent de tipul de combustibil utilizat.

(2) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică instalațiilor mari de ardere care utilizează în mod direct produsele de ardere în procesele tehnologice, cum sunt:

a) instalații în care produsele de ardere sunt utilizate pentru reîncălzirea sau încălzirea directă, uscarea sau pentru orice alt tratament aplicat obiectelor ori materialelor, ca

de exemplu: cuptoare de reîncălzire și cuptoare pentru tratamente termice;

b) instalații de postardere, ca de exemplu instalațiile de epurare a gazelor reziduale și care nu funcționează ca instalații de ardere independente;

c) instalații de regenerare a catalizatorilor pentru cracare catalitică;

d) instalații de conversie a hidrogenului sulfurat în sulf;

e) reactoare utilizate în industria chimică;

f) baterii de cocs;

g) caupere;

h) orice instalație utilizată pentru propulsia unui vehicul, a unei nave maritime, fluviale sau a unei aeronave;

i) turbine cu gaze utilizate pe platforme maritime;

j) turbine cu gaze în funcțiune, autorizate sau care au fost supuse procedurii de autorizare de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului, în conformitate cu legislația în vigoare, înainte de 27 noiembrie 2002, cu condiția ca acestea să fie puse în funcțiune cel mai târziu la 27 noiembrie 2003, fără a încălca prevederile art. 12 alin. (1) și ale anexei nr. 2 secțiunile A și B.

(3) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică instalațiilor acționate de motoare diesel, de motoare alimentate cu benzină sau cu carburant gazos.

Art. 4. — Dacă două sau mai multe instalații mari de ardere de tipurile II și III, distincte, sunt montate astfel încât, luând în considerare factorii tehnici și economici, gazele lor reziduale să poată fi evacuate, cu avizul autorităților publice competente pentru protecția mediului, printr-un coș comun, combinația formată din astfel de instalații este considerată o singură instalație.

Art. 5. — (1) Funcționarea instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II este permisă, cu respectarea dispozițiilor legale privind protecția atmosferei și prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării, dacă se încadrează în una dintre următoarele condiții:

a) respectă valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3—7 secțiunea A;

b) sunt incluse în Programul național de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalații mari de ardere de tipurile I și II, prevăzut la art. 7 alin. (1);

c) le sunt aplicabile și respectă prevederile art. 10 alin. (1), art. 12 și 13, după caz.

(2) Instalațiile mari de ardere de tipurile I și II pot fi exceptate de la prevederile alin. (1) în cazul în care titularul activității unei astfel de instalații se angajează printr-o declarație scrisă, prezentată autorității publice competente pentru protecția mediului, cel mai târziu până la 30 iunie 2004, să nu exploateze instalația mai mult de 20.000 ore în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2008 și 31 decembrie 2015.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) titularul activității are obligația de a prezenta anual autorității competente pentru protecția mediului un raport cuprinzând evidența orelor de funcționare utilizate și neutilizate din timpul acordat pentru rămânerea în exploatare a instalației mari de ardere de tipurile I și II.

Art. 6. — (1) Titularii activităților instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, care nu respectă valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3—7 secțiunea A, elaborează, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, propuneri de programe de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, în vederea atingerii acestor valori limită de emisie, după cum urmează:

a) până la data de 1 ianuarie 2012, pentru instalațiile mari de ardere de tip I;

b) până la data de 1 ianuarie 2007, pentru instalațiile mari de ardere de tip II.

(2) Programele de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi cuprind termenele și modalitățile de implementare.

(3) Programele de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se negociază și se aprobă ca parte a programelor pentru conformare prevăzute de art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002 privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări prin Legea nr. 645/2002.

(4) Ghidul privind elaborarea propunerilor de programe de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se aprobă prin ordin comun al ministrului apelor și protecției mediului, al ministrului industriei și resurselor și al ministrului administrației publice, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 7. — (1) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, pe baza programelor de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi prevăzute la art. 6, se elaborează Programul național de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalații mari de ardere de tipurile I și II, denumit în continuare *Program național*, care se aprobă prin ordin comun al ministrului apelor și protecției mediului, al ministrului industriei și resurselor și al ministrului administrației publice.

(2) Programul național trebuie să asigure o reducere a emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi până la nivelurile emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi care ar fi fost obținute prin aplicarea valorilor limită de emisie, prevăzute în anexele nr. 3—7 secțiunea A, instalațiilor mari de ardere aflate în exploatare în anul 2000. În Programul național sunt incluse și instalațiile mari de ardere care au constituit în anul 2000 obiectul unui program pentru conformare în vederea reducerii emisiilor de poluanți în atmosferă, aprobat de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului.

(3) Stabilirea nivelurilor de emisii totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la alin. (2), se face în funcție de durata de exploatare anuală reală a fiecărei instalații, de tipul combustibilului utilizat și de puterea termică a instalației, calculate pentru perioada 1996—2000 inclusiv.

(4) Programul național conține obiective, măsuri și termenele de realizare a acestora, precum și mecanismul de monitorizare a îndeplinirii obiectivelor și măsurilor propuse, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei, aprobată cu modificări prin Legea nr. 655/2001, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 645/2002.

(5) Programul național stabilește etapele de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, precum și procedurile de implementare.

(6) Reducerile de emisii rezultate în urma aplicării Programului național se raportează la emisiile de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi aferente anului 1980.

(7) În cursul realizării Programului național determinarea emisiilor anuale totale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se face în conformitate cu prevederile anexei nr. 2.

(8) Ca urmare a închiderii unei instalații mari de ardere care este inclusă în Programul național nu este permisă creșterea, prin redistribuire, a emisiilor anuale totale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi la celelalte instalații mari de ardere care fac obiectul acestui program.

Art. 8. — În situația în care o schimbare substanțială și neașteptată în cererea de energie, în disponibilitatea anumitor combustibili sau în funcționarea anumitor instalații de producție creează dificultăți tehnice importante în realizarea prevederilor Programului național, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, la propunerea autorității

publice centrale pentru industrie și resurse și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, acordă derogări privind valorile maxime ale emisiilor anuale totale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalații mari de ardere de tipurile I și II și/sau termenele calendaristice de reducere progresivă a acestora.

Art. 9. — Proiectarea, executarea și/sau punerea în funcțiune a unei instalații mari de ardere de tip III se fac cu respectarea valorilor limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3–7 secțiunea B.

Art. 10. — (1) Prin derogare de la prevederile anexei nr. 3, instalațiilor mari de ardere cu putere termică nominală egală cu sau mai mare de 400 MW le este aplicabilă, pentru emisiile de dioxid de sulf, o valoare limită de 800 mg/Nm³, cu condiția ca durata de utilizare anuală a acestora, calculată ca medie pe o perioadă de 5 ani, să nu depășească următoarele valori:

- a) 2.000 ore, până la 31 decembrie 2015;
- b) 1.500 ore, începând de la 1 ianuarie 2016.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică instalațiilor mari de ardere de tip III pentru care autorizația integrată de mediu se acordă în condițiile prevederilor art. 9.

Art. 11. — În cazul instalațiilor mari de ardere de tip III sau în cazul instalațiilor de ardere a căror putere termică nominală este mărită cu cel puțin 50 MW, titularii activității au obligația de a examina oportunitatea tehnică și economică a aplicării producției combinate de energie electrică și termică. În cazul în care această oportunitate este confirmată și corespunde cererii de energie, opțiunea dezvoltării unor astfel de instalații este prioritară.

Art. 12. — (1) Autorizațiile integrate de mediu pentru instalațiile mari de ardere de tipurile I, II și III, emise cu respectarea prevederilor art. 5 alin. (1) și ale art. 9, trebuie să cuprindă proceduri referitoare la situațiile de funcționare necorespunzătoare sau de întrerupere a funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor.

(2) În cazul funcționării necorespunzătoare sau al întreruperii funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor titularul activității are următoarele obligații:

- a) să reducă sau să sisteze funcționarea instalației mari de ardere, dacă revenirea la funcționarea normală nu este posibilă în 24 de ore, sau să utilizeze combustibili mai puțin poluanți;
- b) să informeze în cel mai scurt timp autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului;
- c) să ia măsurile necesare ca durata cumulată de funcționare fără echipament de reducere a emisiilor să nu depășească 120 de ore anual.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, la propunerea autorității publice teritoriale pentru protecția mediului, acordă derogări de la limitele de timp prevăzute la alin. (2) lit. a) și c) în următoarele cazuri:

- a) dacă există o necesitate imperioasă de menținere a furnizării de energie;
- b) dacă înlocuirea instalației mari de ardere oprite pentru o perioadă limitată de timp nu se poate face decât cu o altă instalație, a cărei funcționare prezintă riscul creșterii generale a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi.

(4) La propunerea autorității publice centrale pentru industrie și resurse și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului suspendă pe o durată de maximum 6 luni obligația titularului activității de a respecta valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la art. 5 alin. (1) și la art. 9, atunci când aceste valori nu pot fi respectate la instalațiile mari de ardere care folosesc în mod normal combustibil cu conținut redus de sulf, datorită întreruperii aprovizionării acestui combustibil, ca urmare a unei situații de criză gravă.

(5) În cazul în care o instalație mare de ardere care folosește în mod normal numai combustibil gazos trebuie

să recurgă, în mod excepțional și numai pentru o perioadă de maximum 10 zile, la utilizarea altor combustibili, din cauza unei întreruperi imprevizibile a alimentării cu acest combustibil gazos, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, la propunerea autorității teritoriale pentru protecția mediului, poate acorda titularului activității o derogare de la obligația de a se conforma cu valorile limită la emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la art. 5 alin. (1) și la art. 9, chiar dacă nu există o necesitate imperioasă de a menține furnizarea energiei.

Art. 13. — Stabilirea valorilor limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, în cazul instalațiilor mari de ardere echipate cu focar mixt, se face în conformitate cu prevederile anexei nr. 8.

Art. 14. — (1) În cazul măririi puterii termice a unei instalații de ardere cu cel puțin 50 MW, valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3–7 secțiunea B, aplicabile noii părți a instalației, se determină în funcție de puterea termică a întregii instalații.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică instalațiilor prevăzute în anexa nr. 8 pct. 2 și 3.

(3) În cazul modificării substanțiale a unei instalații mari de ardere, așa cum este definită în anexa nr. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 645/2002, aceasta trebuie să respecte valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi prevăzute în anexele nr. 3–7 secțiunea B.

Art. 15. — (1) Evacuarea gazelor reziduale de la instalațiile mari de ardere se efectuează în mod controlat, prin intermediul unui coș.

(2) Autorizațiile integrate de mediu pentru instalațiile mari de ardere de tipurile I, II și III, emise cu respectarea dispozițiilor legale, stabilesc condițiile de evacuare a gazelor reziduale.

(3) Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului verifică, în mod special, ca înălțimea coșului să asigure condițiile de evacuare a gazelor reziduale fără să afecteze sănătatea populației și mediul.

Art. 16. — În cazul proiectării, executării și/sau punerii în funcțiune a unor instalații mari de ardere care pot avea efecte importante asupra mediului altor state, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului comunică și pune la dispoziție informațiile necesare, în conformitate cu prevederile art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 918/2002 privind stabilirea procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului și pentru aprobarea listei proiectelor publice sau private supuse acestei proceduri.

Art. 17. — Monitorizarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite de la instalațiile mari de ardere se realizează de către titularul activității în conformitate cu prevederile anexei nr. 2 secțiunea A.

Art. 18. — Titularul activității are obligația de a informa autoritățile publice competente pentru protecția mediului asupra rezultatelor măsurătorilor continue, măsurătorilor discontinue, controlului echipamentelor de măsurare, precum și asupra tuturor celorlalte operații legate de activitatea de monitorizare a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite de la instalațiile mari de ardere, în scopul evaluării conformării cu programul de conformare, acordul sau autorizația integrată de mediu și cu Programul național de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalații mari de ardere.

Art. 19. — (1) În cazul efectuării măsurătorilor continue la instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3–7 secțiunea A, se consideră a fi respectate dacă rezultatele acestor măsurători efectuate pentru orele de funcționare dintr-un an calendaristic, exceptând perioadele la care se face referire în art. 12 și perioadele de pornire/oprire, îndeplinesc toate condițiile următoare:

a) nici una dintre valorile medii lunare calendaristice pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu depășește valorile limită de emisie corespunzătoare;

b) 97% din toate valorile medii la 48 de ore pentru dioxidul de sulf și pulberi nu depășesc 110% din valorile limită de emisie corespunzătoare;

c) 95% din toate valorile medii la 48 de ore pentru oxizii de azot nu depășesc 110% din valorile limită de emisie corespunzătoare.

(2) În cazul instalațiilor mari de ardere de tip III, supuse prevederilor art. 9, valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi aferente orelor de funcționare dintr-un an calendaristic, exceptând perioadele la care se face referire în art. 12 și perioadele de pornire/oprire, sunt considerate ca fiind respectate dacă îndeplinesc următoarele două condiții:

a) nici o valoare medie zilnică validată pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu este superioară valorilor limită de emisie corespunzătoare prevăzute în anexele nr. 3—7 secțiunea B;

b) 95% din toate valorile medii orare validate pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu depășesc cu 200% valorile limită de emisie corespunzătoare, prevăzute în anexele nr. 3—7 secțiunea B, în cursul unui an calendaristic.

(3) În cazul efectuării măsurătorilor discontinue sau a altor proceduri adecvate de determinare, valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3—7, se consideră ca fiind respectate dacă rezultatele fiecărei serii de măsurători sau ale altor proceduri de determinare aprobate de autoritățile competente pentru protecția mediului nu depășesc aceste valori limită de emisie.

(4) Valorile medii validate pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se determină în conformitate cu prevederile anexei nr. 2 secțiunea A pct. 5.

Art. 20. — Emisiile anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi și concentrațiile acestor poluanți în gazele reziduale se calculează cu respectarea prevederilor art. 17, 18 și 19.

Art. 21. — (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului împreună cu autoritatea publică centrală pentru industrie și resurse și/sau autoritatea publică centrală pentru administrație publică pot elabora cerințe mai stricte decât cele prevăzute în prezenta hotărâre în următoarele situații:

a) atunci când se constată că în anumite zone geografice sau pe întreg teritoriul țării se impune respectarea unor valori limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi mai stricte decât cele prevăzute de prezenta hotărâre;

b) atunci când se impune stabilirea unor valori limită de emisie și pentru alți poluanți proveniți din instalațiile mari de ardere, precum și a unor condiții suplimentare față de prevederile prezentei hotărâri;

c) atunci când este necesară adaptarea condițiilor de exploatare a acestor instalații la progresul tehnic.

(2) Cerințele prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al ministrului apelor și protecției mediului, al ministrului industriei și resurselor și/sau al ministrului administrației publice.

Art. 22. — (1) În cazul în care valorile limită ale emisiilor de dioxid de sulf, prevăzute în anexa nr. 3 secțiunea A, nu pot fi respectate de instalațiile mari de ardere de tip II care utilizează combustibil solid indigen, altul decât lignit, doar prin aplicarea unei tehnologii excesiv de costisitoare, datorită caracteristicilor particulare ale combustibilului, se autorizează funcționarea acestor instalații până la 1 ianuarie 2008 numai în condițiile realizării valorilor ratei de desulfurare stabilite în anexa nr. 9 secțiunea A.

(2) Până la 1 ianuarie 2008 autoritatea publică competentă pentru protecția mediului poate autoriza funcționarea instalațiilor mari de ardere de tip II care utilizează drept combustibil lignit indigen, în condițiile depășirii valorilor limită ale emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3—7 secțiunea A, dacă, prin aplicarea celei mai bune tehnologii disponibile care nu necesită costuri excesive, titularul activității demonstrează că apar dificultăți majore în respectarea acestor valori limită de emisie, datorate caracteristicilor lignitului, și se face dovada că lignitul indigen este o sursă esențială de combustibil pentru aceste instalații.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) se consideră că valoarea gradului de desulfurare este respectată dacă evaluarea măsurătorilor efectuate în conformitate cu prevederile anexei nr. 9 secțiunea B indică faptul că toate valorile medii lunare calendaristice sau toate valorile medii pe 30 de zile consecutive ale emisiilor de dioxid de sulf respectă valoarea impusă pentru rata de desulfurare. Perioadele de funcționare aferente pornirii/opririi instalației, precum și cele la care se face referire în art. 12 sunt exceptate.

Art. 23. — (1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se organizează, în cadrul autorității publice centrale și al celor teritoriale pentru protecția mediului, secretariate tehnice pentru controlul activităților instalațiilor mari de ardere.

(2) Organizarea și funcționarea Secretariatului tehnic se aprobă prin ordin al ministrului apelor și protecției mediului.

Art. 24. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 100.000.000 lei la 150.000.000 lei nerespectarea prevederilor privind:

a) obligația titularilor activității de a prezenta anual autorității competente pentru protecția mediului raportul cuprinzând evidența orelor de funcționare utilizate și neutilizate din timpul acordat pentru rămânerea în exploatare a instalației mari de ardere, prevăzută la art. 5 alin. (3);

b) obligația titularilor activității de a elabora, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, propunerile de programe de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, în vederea atingerii valorilor limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, cuprinse în anexele nr. 3—7 secțiunea A, prevăzută la art. 6 alin. (1);

c) obligația titularilor activității de a informa în cel mai scurt timp autoritatea publică competentă pentru protecția mediului asupra situațiilor de funcționare necorespunzătoare sau de întrerupere a funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor, prevăzută la art. 12 alin. (2) lit. b).

(2) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 150.000.000 lei la 200.000.000 lei nerespectarea prevederilor privind:

a) condițiile de funcționare a instalațiilor mari de ardere cu o putere termică nominală egală cu sau mai mare de 400 MW, prevăzute la art. 10 alin. (1);

b) obligația titularilor activității, menționată la art. 18, constând în informarea autorităților competente pentru protecția mediului asupra rezultatelor măsurătorilor continue, măsurătorilor discontinue, controlului echipamentelor de măsurare, precum și asupra tuturor celorlalte operații legate de activitatea de monitorizare a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi;

c) obligația titularilor activității, menționată la art. 12 alin. (2) lit. a), de a reduce sau de a sista funcționarea instalației mari de ardere, dacă revenirea la funcționarea normală nu este posibilă în 24 de ore, sau de a utiliza combustibili mai puțin poluanți în situațiile de funcționare necorespunzătoare ori de întrerupere a funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor;

d) obligația titularilor activității, menționată la art. 12 alin. (2) lit. c), de a asigura că durata cumulată de funcționare fără echipament de reducere a emisiilor nu depășește în nici un caz 120 de ore anual, în situațiile de

funcționare necorespunzătoare sau de întrerupere a funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor.

(3) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 200.000.000 lei la 300.000.000 lei nerespectarea prevederilor privind:

a) valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la art. 5 alin. (1) și la art. 9;

b) condițiile de funcționare a instalațiilor mari de ardere de tip I, prevăzute la art. 5 alin. (1);

c) evacuarea controlată, prin coș, a gazelor reziduale provenite de la instalațiile mari de ardere, conform prevederilor art. 15 alin. (1);

d) reducerea progresivă a emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile

mari de ardere de tipurile I și II, în conformitate cu Programul național prevăzut la art. 7;

e) realizarea activităților de monitorizare conform prevederilor anexei nr. 2.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit din cadrul autorităților publice centrale și teritoriale pentru protecția mediului.

(5) Prevederile referitoare la contravenții, prevăzute la alin. (1), (2), (3) și (4), se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 25. — Anexele nr. 1—9 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul apelor și protecției mediului,
Petru Lificiu

p. Ministrul industriei și resurselor,
Mihai Berinde,
secretar de stat

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 17 mai 2003.
Nr. 541.

ANEXA Nr. 1

DEFINIȚII

1. *emisie* — evacuarea în aer a substanțelor provenite de la instalațiile de ardere;

2. *gaze reziduale* — evacuări în stare gazoasă, care conțin emisii solide, lichide sau gazoase; debitul volumetric se exprimă în m³/h la temperatura și presiunea standard (273 K, 101,3 kPa), corectat cu presiunea parțială a vaporilor de apă; unitatea de măsură a debitului volumetric se notează Nm³/h;

3. *valoarea limită de emisie* — cantitatea admisibilă a unei substanțe conținută în gazele reziduale provenite din instalația de ardere, care poate fi evacuată în aer într-o perioadă de timp dată; se calculează ca masă de substanță raportată la volumul de gaze reziduale, considerând conținutul de oxigen în gazul rezidual de 3% în volum, în cazul combustibililor lichizi sau gazoși, de 6% în volum, în cazul combustibililor solizi, și de 15% în volum, în cazul turbinelor cu gaz; se exprimă în mg/Nm³;

4. *rata de desulfurare* — raportul, exprimat în procente, dintre cantitatea de sulf care nu este emisă în aer din instalația de ardere, într-o perioadă de timp dată, și cantitatea de sulf conținută în combustibilul utilizat în instalația de ardere, în aceeași perioadă de timp;

5. *titularul activității* — orice persoană fizică sau juridică ce exploatează sau controlează instalația mare de ardere ori care este delegată cu putere economică decisivă în ceea ce privește funcționarea acesteia;

6. *combustibil* — orice material combustibil solid, lichid sau gazos cu care se alimentează instalația mare de ardere, cu excepția deșeurilor a căror ardere este reglementată prin Hotărârea Guvernului nr. 128/2002 privind incinerarea deșeurilor;

7. *combustibil determinant* — combustibilul care are cea mai ridicată valoare limită de emisie dintre toți combustibilii utilizați într-o instalație mare de ardere, la un moment dat, sau, în cazul în care 2 dintre acești combustibili au aceeași valoare limită de emisie, combustibilul care are puterea termică nominală cea mai ridicată;

8. *instalație mare de ardere* — orice echipament tehnic în care combustibilii sunt oxidați în scopul utilizării energiei termice astfel produse, a cărui putere termică nominală este egală cu sau mai mare de 50 MW;

9. *instalație mare de ardere de tip I* — orice instalație mare de ardere pentru care a fost acordată o autorizație de construcție sau, în lipsa unei astfel de proceduri, o autorizație de exploatare înaintea datei de 1 iulie 1987;

10. *instalație mare de ardere de tip II* — orice instalație mare de ardere pentru care a fost acordată o autorizație de construcție sau, în lipsa unei astfel de proceduri, o autorizație de exploatare ori care a fost autorizată sau supusă procedurii de autorizare de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului în perioada 1 iulie 1987 și până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu condiția ca această instalație să fie pusă în funcțiune până la 27 noiembrie 2003;

11. *instalație mare de ardere de tip III* — orice instalație mare de ardere supusă procedurii complete de autorizare integrată de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri;

12. *focar mixt* — orice instalație de ardere care poate fi alimentată simultan sau alternativ cu două ori mai multe tipuri de combustibil;

13. *biomasă* — produs compus parțial sau în totalitate dintr-o materie vegetală agricolă ori forestieră, ce poate fi utilizată drept combustibil cu scopul recuperării conținutului energetic, precum și următoarele deșeuri utilizate drept combustibil:

a) deșeuri vegetale, agricole sau forestiere;

b) deșeuri vegetale din sectorul industrial de prelucrare a produselor alimentare, dacă energia termică rezultată din procesul de ardere este valorificată;

c) deșeuri vegetale fibroase din producția de paste celulozice naturale și din producția de hârtie fabricată din pastă celulozică, dacă acestea sunt incinerate la locul de

fabricație și dacă energia produsă de instalația de incinerare este valorificată;

d) deșeuri de plută;

e) deșeuri de lemn, cu excepția celor care pot conține compuși organici halogenați sau metale grele, în urma aplicării unui tratament de protecție ori de conservare a

lemnului, și care includ în mod special deșeurile provenite din construcții sau demolări;

14. *turbină cu gaze* — orice mașină rotativă ce convertește energia termică în lucru mecanic, constând în principal dintr-un compresor, o cameră de ardere și turbina cu gaze propriu-zisă.

ANEXA Nr. 2

METODE DE MĂSURARE

a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi

SECȚIUNEA A

Proceduri pentru măsurarea și evaluarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere

1. Până la data de 27 noiembrie 2004:

a) Pentru instalațiile mari de ardere de tip II având o putere termică nominală mai mare de 300 MW, supuse prevederilor art. 5 alin. (1) din hotărâre, concentrațiile de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se monitorizează în flux continuu.

b) Prin derogare de la prevederile lit. a), se pot utiliza, cu aprobarea autorității publice competente pentru protecția mediului, măsurători discontinue sau alte proceduri adecvate de determinare a dioxidului de sulf și a pulberilor, dacă acestea permit obținerea concentrațiilor poluanților menționați.

c) Pentru instalațiile mari de ardere de tip II având o putere termică nominală cuprinsă între 50 și 300 MW, supuse prevederilor art. 5 alin. (1) din hotărâre, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului decide asupra necesității solicitării măsurătorilor continue.

d) În cazul nesolicitării măsurătorilor continue, se utilizează cu o frecvență regulată, cu aprobarea autorității publice competente pentru protecția mediului, măsurători discontinue sau alte proceduri de determinare adecvate, pentru a evalua cantitatea de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi aflate în gazele reziduale.

2. a) **De la data de 27 noiembrie 2004**, pentru instalațiile mari de ardere de tip II, și **de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri**, pentru instalațiile mari de ardere de tip III, se efectuează măsurători continue ale concentrațiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din gazele reziduale ale fiecărei instalații menționate, având o putere termică nominală egală cu sau mai mare de 100 MW.

b) Nu se solicită măsurători continue în următoarele cazuri:

- pentru instalațiile mari de ardere a căror durată de viață este mai mică de 10.000 de ore de funcționare;

- pentru emisiile de dioxid de sulf și pulberi provenite din procesul de ardere a gazului natural în boilere sau în turbinele cu gaze;

- pentru emisiile de dioxid de sulf provenite de la turbinele cu gaze sau de la boilerele care ard produse petroliere cu un conținut cunoscut de sulf, în cazul în care acestea nu dețin echipamente de desulfurare;

- pentru emisiile de dioxid de sulf provenite de la boilere care utilizează în procesul de ardere biomasa, cu condiția ca titularul activității să justifice din punct de vedere tehnic că emisiile de dioxid de sulf nu pot fi în nici un caz mai mari decât valorile limită de emisie stabilite.

c) În cazul nesolicitării măsurătorilor continue, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului cere efectuarea măsurătorilor discontinue sau alte proceduri de determinare adecvate, verificate și aprobate de aceasta, care conduc la evaluarea cantităților de emisii de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, cu o frecvență de cel puțin o dată la 6 luni.

d) Procedurile de determinare prevăzute la lit. c) trebuie să fie în concordanță cu standardele CEN.

e) În cazul în care standardele CEN nu sunt disponibile, se utilizează standardele ISO sau standarde naționale, cu

condiția asigurării unor date de calitate științifică echivalentă.

3. Autoritățile publice competente pentru protecția mediului trebuie informate asupra schimbărilor substanțiale referitoare la tipul de combustibil folosit, precum și asupra modului de funcționare a instalației.

Autoritatea publică competentă pentru protecția mediului decide dacă obligațiile de monitorizare prevăzute la pct. 2 se pot menține sau dacă este necesară o adaptare a acestora.

4. a) Măsurătorile continue realizate în conformitate cu pct. 2 includ parametri relevanți în procesul de funcționare a instalației mari de ardere, pentru conținutul de oxigen, temperatura, presiunea și conținutul de vapori de apă. Măsurarea continuă a conținutului de vapori de apă din gazele reziduale nu este necesară dacă proba de gaz rezidual este uscată înainte ca aceasta să fie analizată.

b) Măsurătorile reprezentative ale poluanților relevanți din punct de vedere al prelucrării și analizei lor, ale parametrilor de proces, precum și calibrarea sistemelor automate de măsură folosind metode de referință se realizează în conformitate cu prevederile standardelor CEN referitoare la măsurarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi.

c) În cazul în care standardele CEN referitoare la măsurarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu sunt disponibile, se utilizează standarde ISO sau standarde naționale referitoare la măsurarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, cu condiția asigurării unei exactități echivalente.

d) Sistemele de măsurare continuă se supun anual controlului utilizând măsurători paralele prin metode de referință.

5. a) Valorile pentru intervalele de siguranță 95% ale rezultatului unei singure măsurători nu trebuie să depășească următoarele procente din valoarea limită a emisiilor:

SO₂ — 20%;

NO_x — 20%;

Pulberi — 30%.

b) Valorile medii orare și zilnice validate trebuie determinate din valorile orare medii validate după ce s-a scăzut valoarea intervalului de siguranță corespunzător, prevăzute la lit. a); în cazul în care mai mult de 3 valori medii orare dintr-o zi sunt invalidate datorită funcționării sau întreținerii defectuoase a sistemului de măsurare continuă, măsurătorile din această zi sunt invalidate.

c) Dacă măsurătorile aferente unui număr mai mare de 10 zile dintr-un an sunt invalidate datorită funcționării sau întreținerii defectuoase a sistemului de măsurare, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului cere titularului activității luarea măsurilor adecvate pentru îmbunătățirea siguranței sistemului de monitorizare continuă.

SECȚIUNEA B

Determinarea emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere

1. Titularii activităților instalațiilor mari de ardere comunică autorităților publice competente pentru protecția mediului valorile emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere de tipurile II și III, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

2. În cazul utilizării monitorizării continue, titularul activității însumează separat, pentru fiecare poluant, masa poluantului emis în fiecare zi, în funcție de debitul volumetric al gazelor reziduale.

3. În cazul în care nu este utilizată monitorizarea continuă, titularul activității instalației mari de ardere efectuează estimări ale emisiilor totale anuale conform secțiunii A pct. 1, în vederea respectării obligațiilor față de autoritățile publice competente pentru protecția mediului.

4. Începând cu anul 2004 și pentru fiecare an următor, autoritățile publice competente pentru protecția mediului elaborează pe baza raportării valorilor emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, transmise de către titularii activităților, inventarul emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere.

5. În cazul deținerii pe același amplasament a mai multor instalații mari de ardere, de către un singur titular de activitate, acestuia îi revine obligația de a transmite autorității publice competente pentru protecția mediului următoarele date:

a) emisiile totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi (particule totale în suspensie);

b) puterea termică totală anuală, evidențiată pe fiecare categorie de combustibil utilizat (biomasa, alți combustibili solizi, combustibili lichizi, gaz natural, alți combustibili

gazoși), calculată ca produs între puterile calorifice inferioare aferente fiecărei categorii de combustibil menționat și debitele utilizate de combustibili.

6. O dată la 3 ani, în termen de 12 luni de la terminarea perioadei de 3 ani luate în calcul, autoritățile publice competente pentru protecția mediului întocmesc o sinteză a rezultatelor inventarului emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere, realizat pentru fiecare instalație, evidențiindu-se în mod separat emisiile din rafinării.

Titularii activităților sunt obligați să pună la dispoziție autorităților publice competente pentru protecția mediului inventarele anuale ale emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, pentru fiecare instalație.

7. Începând cu 1 ianuarie 2008 și pentru fiecare an următor, autoritățile publice competente pentru protecția mediului elaborează pe baza rapoartelor prevăzute la art. 5 alin. (3) din hotărâre, transmise de către titularii activităților instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, inventarul național al orelor de funcționare utilizate și neutilizate din timpul acordat pentru rămânerea în exploatare a acestor instalații.

SECȚIUNEA C

Determinarea emisiilor totale anuale provenite din instalațiile mari de ardere de tipurile I și II în anul 2003

1. Autoritățile publice competente pentru protecția mediului elaborează în cursul anului 2003 un inventar complet al emisiilor de dioxid de sulf și oxizi de azot, după cum urmează:

a) pentru fiecare instalație, în cazul instalațiilor mari de ardere a căror putere termică nominală este mai mare de 300 MW și pentru instalațiile mari de ardere din rafinării;

b) global, în cazul celorlalte instalații mari de ardere.

2. Metodologia utilizată pentru aceste inventare trebuie să fie compatibilă cu cea folosită pentru determinarea emisiilor de dioxid de sulf și oxizi de azot din instalațiile de ardere în anul de referință 1980.

ANEXA Nr. 3

**VALORILE LIMITĂ DE EMISIE
pentru dioxid de sulf (SO₂), aplicabile instalațiilor mari de ardere, în cazul utilizării combustibililor solizi**

SECȚIUNEA A

Valorile limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nm³ (la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
50 ≤ P < 100	2000
100 ≤ P < 500	2400 - 4P ^{*)}
P ≥ 500	400

^{*)} P reprezintă puterea termică.

În situația în care valorile limită de emisie nu pot fi respectate ca urmare a caracteristicilor combustibilului, se aplică următoarele rate de desulfurare:

Puterea termică (P) (MWt)	Rata de desulfurare (%)
P ≤ 100	60
100 < P ≤ 300	75
P > 300	90
	minim 94 sau minim 92 ^{*)}
P > 500	

^{*)} Pentru instalațiile mari de ardere prevăzute cu echipamente de desulfurare sau de injectare a varului, montate înainte de 1 ianuarie 2001.

SECȚIUNEA B

Valorile limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nm³ (la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tip III, reglementate prin art. 9, cu excepția turbinelor de gaz, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
Biomasa	50 ≤ P < 100	200
	100 < P ≤ 300	200
	P > 300	200
Cazul general al utilizării unui combustibil solid	50 ≤ P < 100	850
	100 < P ≤ 300	200
	P > 300	200

În situația în care valorile limită de emisie nu pot fi respectate ca urmare a caracteristicilor combustibilului, se vor aplica următoarele rate de desulfurare:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)	Rata de desulfurare (%)
P ≤ 300	300	≥ 92
P ≥ 300	400	≥ 95

VALORILE LIMITĂ DE EMISIE
pentru dioxid de sulf (SO₂), aplicabile instalațiilor mari de ardere, în cazul utilizării combustibililor lichizi

SECȚIUNEA A

Valorile limită de emisie de SO₂, exprimate în mg/Nm³ (la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
50 ≤ P ≤ 300	1700
300 < P < 500	3650 – 6,5 P
P ≥ 500	400

SECȚIUNEA B

Valorile limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nm³ (la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tipul III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, cu excepția turbinelor cu gaze, sunt:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
50 ≤ P ≤ 100	850
100 < P ≤ 300	400 – 200*)
P > 300	200

*) Descreștere liniară 500–P.

VALORILE LIMITĂ DE EMISIE
pentru dioxid de sulf (SO₂), aplicabile instalațiilor mari de ardere, în cazul utilizării combustibililor gazoși

SECȚIUNEA A

Valorile limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nm³ (la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil gazos	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
Combustibil gazos în general	35
Gaz lichefiat	5
➤ Gaz cu putere calorifică mică, provenit din gazeificarea reziduurilor din rafinării sau din cuptoarele de cocs	800
➤ Gaz de furnal cu putere calorifică mică	

SECȚIUNEA B

Valorile limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nm³ (la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tip III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil gazos	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
Combustibil gazos în general	35
Gaz lichefiat	5
Gaz cu putere calorifică mică, provenit din cuptor de cocs	400
Gaz cu putere calorifică mică, provenit din gazele de furnal	200

VALORILE LIMITĂ DE EMISIE
pentru oxizi de azot (NO_x), măsurați ca dioxid de azot, aplicabile instalațiilor mari de ardere

SECȚIUNEA A

Valorile limită de emisie pentru NO_x, exprimate în mg/Nm³ (la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale, pentru combustibili solizi, și de 3% în gazele reziduale, pentru combustibili lichizi și gazoși), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru NO _x (mg/Nm ³)
Solid	50 – 500	600
	> 500	500 ¹⁾ , 2)
Solid (valori limită de emisie aplicabile de la data de 1 ianuarie 2016)	50 – 500	600
	> 500	200
Lichid	50 – 500	450
	> 500	400
Gazos	50 – 500	300
	> 500	200

¹⁾ Până la 31 decembrie 2015 valoarea limită de emisie este de 600 mg/Nm³ pentru instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, cu o putere termică mai mare de 500 MW, a căror utilizare anuală (calculată ca medie pe o perioadă de 5 ani) nu depășește 2.000 de ore, începând cu anul 2008.

Valoarea limită de emisie este de 450 mg/Nm³ pentru instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, cu o putere termică mai mare de 500 MW, a căror utilizare anuală (calculată ca medie pe o perioadă de 5 ani) nu depășește 1.500 de ore, începând cu 1 ianuarie 2016.

²⁾ Până la 1 ianuarie 2018 instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, care au funcționat în cele 12 luni ce au precedat datei de 1 ianuarie 2001 și care, după această dată, își continuă funcționarea, utilizând combustibil solid cu un conținut de compuși organici volatili mai mic de 10%, trebuie să respecte o valoare limită de emisie de 1.200 mg/Nm³.

SECȚIUNEA B

Valorile limită de emisie pentru NO_x, exprimate în mg/Nm³, aplicabile instalațiilor mari de ardere de tip III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, cu excepția turbinelor cu gaz, sunt:

Pentru combustibili solizi (conținut de O₂ de 6%)

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru NO _x (mg/Nm ³)
Biomasa	50 ≤ P ≤ 100	400
	100 < P ≤ 300	300
	P > 300	200
Combustibil solid în general	50 ≤ P ≤ 100	400
	100 < P ≤ 300	200
	P > 300	200

Combustibili lichizi (conținut de O₂ de 3%)

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru NO _x (mg/Nm ³)
Combustibil lichid în general	50 ≤ P ≤ 100	400
	100 < P ≤ 300	200
	P > 300	200

Combustibili gazeși (conținut de O₂ de 3%)

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru NO _x (mg/Nm ³)
Gaz natural	50 ≤ P ≤ 300	150
	P > 300	100
Alți combustibili gazeși	50 ≤ P ≤ 300	200
	P > 300	200

Turbine cu gaze

Valorile limită de emisie pentru NO_x, exprimate în mg/Nm³ (la un conținut de O₂ de 15% în gazele reziduale), aplicabile individual turbinelor cu gaz reglementate prin art. 9 din hotărâre (valorile limită se aplică numai în cazul regimurilor de funcționare de peste 70%), sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru NO _x (mg/Nm ³)
Gaz natural*)	P > 50	50**)
Combustibil lichid***)	P > 50	120
Combustibili gazeși (alții decât gazul natural)	P > 50	120

Sunt exceptate de la respectarea acestor valori limită turbinele cu gaze utilizate în cazuri de urgență, a căror durată de funcționare nu depășește 500 de ore/an. Titularul activității are obligația să transmită autorității publice pentru protecția mediului un raport anual privind orele de funcționare.

*) Compoziția gazului natural este, în principal, constituită din metan și maximum 20% în volum gaze inerte și alți constituenți.

**) Dacă randamentul turbinei cu gaze este determinat pe baza condițiilor ISO, valoarea limită de emisie pentru NO_x este de 75 mg/Nm³, în cazurile:

– turbinelor cu gaze folosite în sisteme de cogenerare (sisteme de producere combinată a energiei electrice și termice), având randamentul global al ciclului mai mare de 75%;

– turbinelor cu gaze utilizate în sisteme de cogenerare, având un randament mediu anual mai mare de 55%;

– turbinelor cu gaze utilizate pentru acționări mecanice.

Pentru turbinele cu gaze care nu se încadrează în nici una dintre categoriile de mai sus, dar care au un randament mai mare de 35%, determinat pe baza condițiilor ISO, valoarea limită a emisiilor este: 50η/35, unde (η) este randamentul turbinei cu gaz, exprimat în procente (determinat pe baza condițiilor ISO).

***) Valoarea limită de emisie nu se aplică turbinelor cu gaze care utilizează combustibil distilat ușor sau combustibil distilat mediu.

ANEXA Nr. 7

**VALORILE LIMITĂ DE EMISIE
pentru pulberi, aplicabile instalațiilor mari de ardere**

SECȚIUNEA A

Valorile limită de emisie pentru pulberi, exprimate în mg/Nm³ (la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale, pentru combustibilii solizi, și de 3% pentru combustibilii lichizi și gazeși), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru pulberi (mg/Nm ³)
Solid	≥ 500	50**)
	< 500	100
Lichid *)	Toate instalațiile	50
Gazos	Toate instalațiile	5 – ca regulă generală 10 – pentru gazele de furnal 50 – pentru gazele provenite din siderurgie, care pot fi utilizate în alte amplasa- mente

*) Valoarea limită de 100 mg/Nm³ este aplicată instalațiilor cu o putere termică mai mică de 500 MW, care utilizează combustibil lichid cu un conținut de cenușă mai mare de 0,06%.

**) Valoarea limită de 100 mg/Nm³ este aplicată instalațiilor reglementate prin art. 5 din hotărâre, cu o putere termică egală cu sau mai mare de 500 MW, care utilizează combustibil solid care are o putere calorifică mai mică de 5.800 KJ/kg (putere calorifică inferioară), cu o umiditate mai mare de 45% în greutate, un conținut combinat de umiditate și cenușă mai mare de 60% în greutate și cu un conținut de oxizi de calciu mai mare de 10%.

SECȚIUNEA B

Valorile limită de emisie pentru pulberi, exprimate în mg/Nm³, aplicabile instalațiilor mari de ardere de tip III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, cu excepția turbinelor cu gaz, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru pulberi (mg/Nm ³)
Combustibil solid (conținut de O ₂ de 6%)	50 ≤ P ≤ 100 MW	50
	P > 100 MW	30
Combustibil lichid (conținut de O ₂ de 3%)	50 ≤ P ≤ 100 MW	50
	P > 100 MW	30
Combustibil lichid (conținut de O ₂ de 3%)	P > 50 MW	5
Gaze de furnal	P > 50 MW	10
Gaze din siderurgie utilizate în alte instalații mari de ardere	P > 50 MW	30

STABILIREA

valorilor limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi
provenite de la instalații mari de ardere cu focar mixt

1. La autorizarea unei instalații mari de ardere de tipurile I, II sau III, reglementate conform prevederilor art. 5, 9 și 15 din hotărâre, echipată cu focar mixt care implică folosirea simultană a 2 sau mai mulți combustibili, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului stabilește valorile limită de emisie, după cum urmează:

a) se stabilește valoarea limită de emisie pentru fiecare poluant, corespunzătoare fiecărui combustibil, în raport cu puterea termică nominală a instalației mari de ardere și în conformitate cu prevederile anexelor nr. 3—7;

b) se determină valorile limită de emisie ponderate pentru fiecare combustibil. Aceste valori sunt obținute prin înmulțirea valorilor limită de emisie individuale stabilite conform prevederilor lit. a) cu puterea termică corespunzătoare fiecărui combustibil, rezultatul fiind raportat la suma puterilor termice corespunzătoare combustibililor utilizați;

c) se însumează valorile limită de emisie ponderate pe combustibil.

2. La autorizarea instalațiilor de ardere echipate cu focar mixt, care utilizează pentru consum propriu reziduuri de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului sau amestecuri ale acestora cu alți combustibili, pentru stabilirea valorilor limită de emisie, se aplică, prin excepție de la dispozițiile pct. 1, prevederile referitoare la combustibilul cu cea mai mare valoare de emisie (combustibilul determinant), dacă în timpul funcționării instalației de ardere puterea termică furnizată de acest combustibil reprezintă cel puțin 50% în raport cu suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați.

În situația în care puterea termică furnizată de către combustibilul determinant reprezintă mai puțin de 50% în raport cu suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați, valoarea limită de emisie este determinată proporțional cu cantitatea de căldură furnizată de fiecare combustibil utilizat, ținând seama de suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați, după cum urmează:

a) în primul rând, prin adoptarea valorii limită de emisie pentru fiecare poluant corespunzătoare fiecărui combustibil,

în funcție de puterea termică nominală a instalației, în conformitate cu prevederile anexelor nr. 3—7;

b) în al doilea rând, calculând valoarea limită de emisie a combustibilului determinant; această valoare este obținută prin multiplicarea cu factorul doi a valorii limită de emisie pentru acest combustibil, prevăzută în anexele nr. 3—7, și scăzând din rezultat valoarea limită de emisie a combustibilului cu cea mai mică valoare limită de emisie;

c) în al treilea rând, prin determinarea valorilor limită de emisie ponderate pe combustibil; aceste valori sunt obținute prin multiplicarea valorii limită de emisie, calculată a combustibilului, cu puterea termică furnizată de combustibilul determinant și multiplicarea fiecăreia dintre celelalte valori limită de emisie cu puterea termică furnizată de fiecare combustibil și împărțind rezultatul multiplicării la suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați;

d) în al patrulea rând, prin însumarea valorilor limită de emisie ponderate pe combustibil.

3. La autorizarea instalațiilor prevăzute la pct. 2, se pot aplica și valori limită de emisie medii pentru dioxidul de sulf, indiferent de combinația de combustibil utilizată, după cum urmează:

a) pentru instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, prevăzute la art. 5 din hotărâre, valoarea limită de emisie de 1.000 mg/Nm³, ca medie pentru toate instalațiile de acest tip dintr-o rafinărie;

b) pentru instalațiile mari de ardere de tip III, prevăzute la art. 9 din hotărâre, valoarea limită de emisie de 600 mg/Nm³, ca medie pentru toate instalațiile de acest tip din rafinărie, cu excepția turbinelor cu gaz.

Aplicarea prevederilor lit. a) și b) nu trebuie să determine, în nici un caz, creșterea emisiilor provenite de la instalațiile existente.

4. Instalațiile mari de ardere de tipurile I, II sau III, reglementate conform prevederilor art. 5, 9 și ale art. 15 alin. (1) din hotărâre, echipate cu focar mixt care implică utilizarea alternativă a 2 sau mai mulți combustibili, trebuie să respecte valorile limită de emisie prevăzute în anexele nr. 3—7 corespunzătoare fiecărui tip de combustibil utilizat.

VALORI

ale ratei de desulfurare, aplicabile instalațiilor mari de ardere de tip II în situațiile prevăzute la art. 22 din hotărâre.

Metode de măsurare a emisiilor provenite din instalațiile mari de ardere de tip II în situațiile prevăzute la art. 22 din hotărâre

SECȚIUNEA A

Valori ale ratei de desulfurare, aplicabile instalațiilor mari de ardere de tip II în situațiile prevăzute la art. 22 din hotărâre

Puterea termică (P) (MWt)	Rata de desulfurare (%)
$50 \leq P \leq 100$	Se stabilește prin autorizația de mediu și nu depășește 40%
$100 \leq P \leq 167$	40
$167 < P < 500$	$(0.15 P + 15)$
$P \geq 500$	90

SECȚIUNEA B

Metode de măsurare a emisiilor provenite din instalațiile mari de ardere de tip II în situațiile prevăzute la art. 22 din hotărâre

1. Pentru instalațiile mari de ardere de tip II, având o putere termică nominală mai mare de 300 MW, supuse

prevederilor art. 22 din hotărâre, concentrațiile de dioxid de sulf, oxizi de azot, pulberi și oxigen se monitorizează în flux continuu.

Prin derogare de la prevederile de mai sus, se pot utiliza, cu aprobarea autorității publice competente pentru protecția mediului, măsurători discontinue sau alte proceduri adecvate de determinare a dioxidului de sulf și a pulberilor, dacă acestea permit obținerea concentrațiilor poluanților menționați.

Pentru instalațiile mari de ardere de tip II, având o putere termică nominală cuprinsă între 50 și 300 MW, supuse prevederilor art. 22 din hotărâre, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului decide asupra necesității solicitării măsurătorilor continue.

În cazul nesolicitării măsurătorilor continue se utilizează, cu o frecvență regulată, cu aprobarea autorității publice competente pentru protecția mediului, măsurători discontinue sau alte proceduri de determinare adecvate, pentru a evalua cantitatea de dioxid de sulf, oxizi de azot, pulberi și oxigen aflate în gazele reziduale.

2. În cazul instalațiilor mari de ardere de tip II, prevăzute la art. 22 alin. (1) din hotărâre, care trebuie

să respecte valorile ratelor de desulfurare din secțiunea A, se aplică cerințele referitoare la măsurarea emisiilor de dioxid de sulf, menționate la pct. 1.

Suplimentar, conținutul de sulf al combustibilului solid utilizat în instalația mare de ardere trebuie să fie monitorizat cu o frecvență regulată, aprobată de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind atribuțiile Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor ca minister coordonator al Programului de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție și componența, modul de funcționare și atribuțiile comandamentelor județene de analiză a realizării programului anual de înființare a perdelelor forestiere de protecție

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 29 din Legea nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Înființarea perdelelor forestiere de protecție se face în conformitate cu prevederile Legii nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție și se fundamentează prin studii întocmite de institute și stațiuni de cercetare agricolă și silvică, sub conducerea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”.

(2) Studiile de fundamentare prevăzute la alin. (1), pentru toate categoriile de perdele forestiere prevăzute la art. 2 din Legea nr. 289/2002, se aprobă prin hotărâri ale Guvernului.

(3) Întocmirea documentațiilor tehnico-economice pentru înființarea perdelelor forestiere de protecție de către instituțiile prevăzute la art. 8 alin. (2) din Legea nr. 289/2002 se face după aprobarea studiilor de fundamentare prin hotărâre a Guvernului.

Art. 2. — (1) Realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție este o acțiune continuă. Sistemul național de perdele forestiere de protecție rezultă în urma înființării perdelelor forestiere de protecție, pe baza studiilor de fundamentare aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Anual, până la data de 30 august, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, împreună cu celelalte ministere interesate în crearea de perdele forestiere de protecție, va stabili programul de realizare a acestora pentru anul următor, în funcție de prioritățile stabilite prin studiile de fundamentare aprobate în condițiile prevăzute la art. 1 alin. (2) și de fondurile identificate în condițiile prevăzute de art. 20 din Legea nr. 289/2002.

(3) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor coordonează punerea în aplicare a Programului de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, având în acest sens următoarele atribuții:

a) analizează și propune Guvernului, spre aprobare, studiile de fundamentare pentru înființarea perdelelor forestiere de protecție, cu avizul, după caz, al Ministerului Administrației Publice, Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, Ministerului Apelor și Protecției Mediului și Ministerului Industriei și Resurselor;

b) stabilește programul anual de înființare a perdelelor forestiere de protecție;

c) coordonează activitatea comandamentelor județene pentru realizarea programului anual de înființare a perdelelor forestiere de protecție;

d) centralizează și ține evidența datelor referitoare la realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție;

e) prezintă anual Guvernului raportul privind situația identificării și împăduririi terenurilor destinate realizării Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție;

f) întocmește, împreună cu celelalte ministere interesate și cu comandamentele județene, până la data de 30 mai a fiecărui an, situația fondurilor existente, destinate realizării programului anual de înființare a perdelelor forestiere de protecție, pentru anul următor, întocmit conform anexei nr. 1;

g) solicită anual, până la data de 30 mai, fondurile necesare pentru finanțarea de la bugetul de stat a perdelelor forestiere de protecție, pentru a fi incluse în bugetul de stat pentru anul următor, cu destinația respectivă;

h) transmite comandamentelor județene aflate sub responsabilitatea directă a prefectilor programul anual de înființare a perdelelor forestiere de protecție;

i) propune spre aprobare Guvernului măsuri de adaptare a structurii și activității Regiei Naționale a Pădurilor în teritoriu, în vederea realizării Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor alocă în fiecare an fondurile necesare realizării perdelelor forestiere de protecție a terenurilor agricole, pentru prevenirea și combaterea fenomenului de secetă și a deșertificării.

Art. 4. — Atribuirea lucrărilor de proiectare și execuție a perdelelor forestiere de protecție se face în condițiile legii, în funcție de sursele de finanțare.

Art. 5. — Ministerele interesate în realizarea tipurilor de perdele forestiere de protecție prevăzute la art. 2 din Legea nr. 289/2002 pot face propuneri Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, desemnat coordonator al Programului de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, pentru realizarea acestora.

Art. 6. — La nivelul fiecărui județ, în care se creează rețele de perdele forestiere de protecție, funcționează un comandament județean sub responsabilitatea directă a prefectului județului respectiv, având următoarea componență:

a) prefectul județului — șeful comandamentului;

b) inspectorul-șef al inspectoratului teritorial de regim silvic și cinegetic — membru permanent;

c) directorul general al direcției generale pentru agricultură și industrie alimentară — membru permanent;

d) inspectorul-șef al inspectoratului pentru protecția mediului — membru permanent;

e) directorul direcției silvice care aparține Regiei Naționale a Pădurilor — membru permanent;

f) conducătorul sistemului de gospodărire a apelor al Companiei Naționale „Apele Române” — S.A. de pe raza județului respectiv — membru permanent;

g) conducătorul oficiului județean de cadastru, geodezie și cartografie — membru permanent;

h) conducătorul sucursalei Agenției Domeniilor Statului — membru permanent;

i) conducătorul direcției de urbanism, amenajarea teritoriului și lucrări publice din cadrul consiliului județean — membru permanent;

j) conducătorul oficiului de studii pedologice și agrochimice — membru permanent;

k) conducătorul direcției județene de drumuri — membru permanent;

l) primarii localităților în raza cărora există ori urmează să se amplaseze perdele forestiere de protecție — membri;

m) conducătorul regionalei de cale ferată careia îi aparține calea ferată care trece prin județul respectiv — membru;

n) conducătorul structurii teritoriale din subordinea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România” — membru;

o) reprezentantul executantului documentațiilor tehnico-economice de înființare a perdelelor forestiere de protecție — invitat, fără drept de vot;

p) executantul lucrărilor de înființare a perdelelor forestiere de protecție — invitat, fără drept de vot.

Art. 7. — În vederea realizării programului anual de înființare a perdelelor forestiere de protecție în județ, transmis de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în corelare cu studiile de fundamentare aprobate prin hotărâri ale Guvernului și documentațiile tehnico-economice pentru înființarea perdelelor forestiere de protecție, comandamentele județene prevăzute la art. 6 au următoarele atribuții:

a) analizează, trimestrial și ori de câte ori se impune, stadiul realizării programului anual de înființare a perdelelor forestiere de protecție și transmite autorității publice centrale care răspunde de silvicultură rezultatele obținute;

b) transmit, la cererea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, informațiile necesare coordonării și monitorizării Programului de realizare a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție și a resurselor financiare destinate realizării acestuia;

c) fac propuneri Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, pentru înființarea de perdele forestiere de protecție și în legătură cu sursele de finanțare, conform anexei nr. 2;

d) colaborează cu executanții studiilor de fundamentare și ai documentațiilor tehnico-economice de înființare a perdelelor forestiere de protecție și le acordă sprijinul necesar;

e) acordă sprijin pentru întocmirea, pe localități, a situației prevăzute în anexa nr. 3;

f) acordă sprijinul logistic necesar, cu specialiștii în cadastru, executantului lucrărilor de înființare a perdelelor forestiere de protecție;

g) iau măsuri pentru gospodărirea durabilă a perdelelor forestiere de protecție în condițiile legii și ale normelor tehnice silvice pentru înființarea, îngrijirea și conducerea vegetației forestiere din perdelele forestiere de protecție.

Art. 8. — (1) Comandamentele județene prevăzute la art. 6 se convoacă în scris de prefectul județului, care are obligația de a comunica ordinea de zi a ședinței.

(2) Fiecare ședință a comandamentului se consemnează într-un proces-verbal semnat de membrii prezenți.

(3) Membrii comandamentelor prevăzuți la art. 6 lit. l), precum și invitații prevăzuți la art. 6 lit. o) și p) sunt convocați numai la ședințele în care se dezbate probleme legate de localitatea pe care o reprezintă, respectiv probleme legate de documentațiile sau lucrările executate de aceștia.

Art. 9. — (1) Comandamentele județene, având componența prevăzută la art. 6, își desfășoară activitatea în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor.

(2) Hotărârile comandamentelor județene se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor prezenți.

Art. 10. — Finanțarea realizării studiilor de fundamentare, a documentațiilor tehnico-economice și a realizării perdelelor forestiere de protecție se face, în condițiile legii, de către instituțiile finanțatoare, cu respectarea programului anual stabilit de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor pentru fiecare județ.

Art. 11. — Pentru derularea în condiții optime a acestei acțiuni de importanță națională se înființează în cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor un compartiment de lucru cu activitate exclusiv în domeniul perdelelor forestiere de protecție, sub directa coordonare a secretarului de stat care răspunde de silvicultură.

Art. 12. — În conformitate cu obligațiile ce decurg din prevederile Legii nr. 289/2002 și ale prezentei hotărâri, ministerele și celelalte instituții interesate în realizarea perdelelor forestiere de protecție vor completa regulamentul de organizare și funcționare cu obligațiile și responsabilitățile ce le revin.

Art. 13. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

p. Ministrul apelor și protecției mediului,
Ion Bazac,
secretar de stat

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
b) antierozionale, de protejare a solului supus fenomenelor de eroziune										
c) pentru protecția căilor de comunicație și de transport, în special împotriva înzăpezirilor										
d) pentru protecția digurilor și a malurilor contra curenților, viiturilor, gheții și altele										
e) pentru protecția localităților și a diverselor obiective economice și sociale										

Prefect,

¹⁾ Propunerile înscrise sunt însoțite de anexe întocmite după același model pentru fiecare unitate administrativ-teritorială, propuneri ce cuprind și listele perdelelor pe tipuri și dimensiuni.

²⁾ Se includ numai sumele certe, alocate la nivel de unitate administrativ-teritorială.

ANEXA Nr. 3

SITUAȚIA

terenurilor aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice, pentru care se impune schimbarea folosinței actuale în categoria de teren cu vegetație forestieră situată în afara fondului forestier național, în scopul creării de perdele forestiere de protecție

Județul .....

Localitatea.....

Studiul de fundamentare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. ..../.....

Nr. crt.	Numele și prenumele proprietarului terenului agricol	Domiciliul	Actul de identitate	Datele de identificare a terenului			Suprafața pentru care a fost obținut acordul proprietarului de schimbare a categoriei de folosință (ha) ¹⁾	Observații ²⁾
				Tarlaua	Parcelele cadastrale	Suprafața care face obiectul schimbării folosinței (ha)		
0	1	2	3	4	5	6	7	8

Primarul localității,

Șef proiect,

¹⁾ Acordul scris, conform procedurilor legale, al proprietarilor de teren pentru schimbarea categoriei de folosință a terenului, dacă este cazul, și pentru împădurirea terenului conform documentației tehnico-economice.

²⁾ Propuneri de expropriere, eventuale soluții alternative și altele asemenea.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro